

A kutyatartás új gondoskodási formát alakít ki

Sok nő él meg a kutyatartásban olyan érzelmi kötődést és új gondoskodási szerepet, amely hasonlít a szülőséghez, de egyben el is különül tőle. A kutyához kapcsolódó teendők többet jelentenek számukra, mint az énidő, de kevesebbet, mint a gyereknevelés. A kutya igényli a napi rutint, felelősséggel jár, de cserébe érzelmi támaszt is ad, és hagy pihenni is – állapítja meg egy magyar tanulmány, amely a Corvinus Egyetem kutatóinak bevonásával készült.

Reggeli séta, esti altatási rituálé, születésnap tortája és karácsonyi ajándék. Sok magyar háztartásban ezek a jelenetek nem kisgyerekekhez, hanem kutyákhoz kötődnek. A kutyatartás egyre több magyar háztartásban nem pusztán szabadidős vagy érzelmi kérdés, hanem a mindennapi életet strukturáló tényező. Egy friss kutatás ezért annak járt utána, hogy a kutyagondozás hogyan illeszkedik a napi rutinba, és miként viszonyul mindez a gyermekvállalás tapasztalatához vagy hiányához és a szülői szerephez.

Az ELTE, a Budapesti Corvinus Egyetem a KSH KKI és a londoni London School of Hygiene and Tropical Medicine kutatóinak vizsgálata 28 női kutyatartóval készült mélyinterjúkra épült, az eredményeket összefoglaló tanulmányt az *Animals* című nemzetközi folyóiratban publikálták. Mindegyik vizsgált résztvevő legalább egy éve élt együtt kutyával. A csoport nagyjából felének legalább egy, 14 éven aluli gyermeke volt, a többieknek nem volt gyerekük.

A két csoport sok mindenben hasonlóan beszélt a kutyájáról: társnak, érzelmi támasznak, örömforrásnak, sokszor pedig családtagnak nevezte, valamint a napi rutinjaik alakítójaként számoltak be róluk. Különösen a gyermektelen nők beszéltek arról, hogy a kutya központi szerepet, folytonosságot, napi rutint és érzelmi biztonságot ad az életükben.

A kutyák mindkét csoportban szülői érzelmeket és viselkedésmódokat váltottak ki, de a fajok és a szerepek közötti különbségek továbbra is fontosak maradtak. A legtöbb gazdi pontosan érzi a határt kutya és gyerek között, és akinek gyereke van, az egyértelműen fontosabbnak tartja a gyermekei szükségleteit a kutyájukhoz képest.

A gyereknevelés felelőssége mindent megelőz

Az anyák hangsúlyozták, a kisgyermekneveléssel nagyobb, egész életen át tartó felelősség jár, míg a kutyák élete rövidebb és önállóbb, és gyakrabban beszéltek a gyermekek és a kutyák igényeinek egyensúlyáról. A gyermektelen nők gyakran úgy írják le a kutyát, mint „aki” szimbolikus próbaként szolgál a lehetséges anyaságra, vagy a kényszerű gyermektelenség kezelésének egyik módjaként, de tisztában vannak vele, hogy nem helyettesítik ezzel a gyermekvállalást.

„Ez nem vagy-vagy kérdés. Az eredmények arra utalnak, hogy a kutyák és a gyermekek gondozása ugyanazon érzelmi alapokon nyugszik, amelyek a kötődésben, a felelősségben és a társadalmi jelentőségben gyökereznek” – hangsúlyozza Szalma Ivett, a tanulmány egyik szerzője, a Corvinus egyetemi docens szociológusa. „A kutyák és a gyermekek más szerepet töltenek be, de mindkettő fontos lehet ugyanannak az embernek az életében is. És bár egy kutya nem lesz felnőtt, nem költözik el, és nem viszi tovább a család nevét, sokak számára mégis otthont, kötődést és értelmet ad a mindennapoknak.”

A kutya viszontgondoskodik és társas kapcsolatokat ad

A kutyák ugyanakkor nemcsak gondoskodást igényelnek, hanem érzelmi támaszt is nyújtanak pl. gyász, betegség, magány idején. Ez a kölcsönös gondoskodás tovább magyarázza a kutyatartás fontos szerepét a gazdák érzelmi életében.

A kutyatartás gyakran új ismeretségeket hoz: parkban, kutyaiskolában, online csoportokban. A kisgyerekes lét ezzel szemben sokaknál inkább beszűkíti a társas életet, kevesebb szabadidőt jelent, és a spontaneitás rovására megy.

A kutyatartás felelősséggel jár és napi rutint igényel, de jóval kisebb elköteleződéssel jár, mint egy kisgyermekről való gondoskodás, és közben több autonómiát, szabadságot is hagy a gazdák számára.

Nem pótlék, hanem új szerepkör

„Mindez nem azt jelenti, hogy a kutyák „helyettesítik” a gyerekeket. Inkább arról van szó, hogy a gondoskodás fogalma tágul, gazdagodik, és új formái jelennek meg a változó társadalomban. A kutyatartás olyan kapcsolatot kínál, amely mély érzelmi bevonódást ad, miközben nagyobb szabadságot hagy, mint a szülőség” – mondja Szalma Ivett.

A kutatás arra is rámutat, hogy a kutyákhoz fűződő erős gondoskodási kapcsolat társadalmi reakciókat is kiválthat. A résztvevők beszámolóí szerint egyesek értetlenül vagy kritikusan fogadják, ha valaki sok figyelmet, időt és érzelmi energiát fordít a kutyájára – különösen akkor, ha ezt a környezet inkább a gyermekneveléshez kapcsolódó szerepnek tekintené. A gyermektelen nők közül többen arról számoltak be, hogy megjegyzéseket kaptak amiatt, hogy kutyájuk központi szerepet tölt be az életükben, míg az anyák inkább azzal szembesültek, hogy „túlzottan elkényeztetik” az állatokat, vagy megosztják figyelmüket a kutyák és a gyerekek között.

A tanulmány szerzői Udvarhelyi-Tóth Kata Mária (ELTE TTK Etológia Tanszék), Szalma Ivett (Corvinus, ELTE TK), Pélyi Lóránt (ELTE TK), Udvari Orsolya (Corvinus, ELTE TK, KSH KKI), Kispeter Erika (London School of Hygiene and Tropical Medicine), valamint Kubinyi Enikő (ELTE TTK Etológia Tanszék).

Sajtókapcsolat:

- Vajda Boglárka, szenior PR-szakértő
- Corvinus Kommunikáció
- +36 30 619 6633
- press@uni-corvinus.hu

Eredeti tartalom: Budapesti Corvinus Egyetem

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/?p=28701>